

[Emmert Andersen]

Også til parcelhusene i tæt bebyggede områder vil det kunne svære sig at anvende denne overskudskraftvarme. I de tynde områder tror jeg nok man må kunne se den fantasi, der ligger i den danske befolkning, for vi taler om 25 år frem i tiden. Ved at indføre naturgas i disse områder har man bundet sig til den dyreste energiform i de næste 25 år. Det vil altså sige, at det samfundsmæssigt ikke hænger sammen. Hvis vi får a-kraftværkerne, kan man begynde at spekulere på at indføre elvarme rundt omkring. Det er også en situation, som man må tage med i overvejelserne, når vi taler om naturgas.

Jeg synes, der er god grund til at kigge naturgasprojektet efter i sømmene og finde ud af, hvad der gavner samfundet bedst som helhed, og jeg tror, at vi kommer til den konklusion, at det bedste nok ville være at sælge det og sælge det til Vesttyskland. Dermed undgår vi de variable afgifter.

Så skal jeg lige til sidst sige, at vi også kan stemme for de konservatives dagsordensforslag foruden vores eget selvfølgelig, og at vi vil stemme imod regeringens.

Lone Dybkjær (RV):

Det radikale venstre kan stemme for det af socialdemokratiet fremsatte dagsordensforslag.

Jeg ville egentlig have sagt noget til hr. Waldorff om afgift på kul; nu kan jeg ikke se hr. Waldorff i salen, og så er det måske ikke så interessant, men jeg vil blot gøre opmærksom på, at jeg sådan set var inde på de samme betragtninger som hr. Waldorff om, at man måske burde overveje at kigge lidt mere på den miljømæssige side af hele kulspørgsmålet, således som hr. Waldorff også i sin tale opfordrede ministeren til, da ministeren var optaget af en anden vigtig samtale. Men så skal jeg gentage hr. Waldorffs spørgsmål nu, da hr. Waldorff åbenbart ikke selv er her.

Hr. Maisted synes jeg i og for sig leverede et udmærket bevis for afgifternes berettigelse, idet hr. Maisted sagde, at danskerne havde sparet meget. Det er helt rigtigt, at vi har særlige forudsætninger for at gøre det – forudsat at vi kan sætte ind på at spare på opvarmningen, fordi vores forbrugsmønster er anderledes end i de fleste af de lande, vi normalt sammenligner os med – på den måde, at en større del af vores forbrug går til op-

varmning. Det gælder også, når vi sammenligner os med Sverige.

Men så sagde hr. Waldorff yderligere, at Sverige ikke havde sparet så meget, og at det også skyldes, at de har haft billig el og derfor ikke har haft et motiv for at spare. Det er jo korrekt, og når vi har afgifter i dag, er det bl.a. for at være med til at støtte, at man sparer på dette område, hvad der både energimæssigt og valutamæssigt er en fornuftig ting. Så jeg synes egentlig, at talen var udmærket som bevis for, at afgifter kunne være nyttige.

Til fru Annelise Gotfredsen synes jeg man må sige, at al fru Annelise Gotfredsens tale om energipolitikken er: for øvrigt mener vi, at naturgasprojektet bør undersøges af en uvildig kommission, eller hvad man nu kan finde på at tilføje. Der er i og for sig ikke noget nyt i, at de konservative er imod naturgasprojektet; det, jeg egentlig blot kunne tænke mig, var, om vi ikke kunne få en lidt forenklet sagsbehandling af dette her, så vi ikke brugte så forfærdelig megen tid på at diskutere det spørgsmål på den måde, som fru Annelise Gotfredsen lægger op til. Jeg mener altså, om vi kan indføre nogle standardbetragtninger om, at for øvrigt er de konservative imod naturgasprojektet, og så gå videre til den næste sag på dagsordenen, eller noget, der minder om det.

Så var det i øvrigt interessant at høre, at der i hvert fald var én såkaldt vedvarende energikilde, som fru Annelise Gotfredsen støttede, nemlig elvarmepumperne, og at det skulle være motivet for den videre udvikling i elvarmen. Der er jeg nok ikke helt enig og har derfor også givet tilslutning til, at vi nu kun støtter elvarmepumperne med 10 pct.s tilskud.

Det var også interessant at høre hr. Lennart Larson. Jeg var glad for at høre, at hr. Lennart Larson mente, at den energipolitik, der hidtil havde været ført, havde ført til størst mulige besparelser og størst mulig beskæftigelse – jeg tror endog, det vil glæde energiministeren om muligt mere, end det faktisk glædede mig – og at det er det, vi er ved at ødelægge. Det synes jeg nu ikke denne tale og heller ikke energiministerens tale giver udtryk for.

Men det, der i og for sig undrede mig mere, var hr. Lennart Larsons betragtninger om, at afgifterne er ens. Afgifterne er da ikke